

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2024-11-26 Nr. 429-236
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Draudikas ir pareiškėjas sudarė Gyventojų turto draudimo sutartį Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuria draudiko parengtų Gyventojų turto draudimo taisyklių¹ (toliau – Taisyklės) pagrindu draudimo variantu „pagrindinis“ nuo 2023 m. lapkričio 9 d. iki 2024 m. lapkričio 8 d. buvo apdrausti pareiškėjo turtiniai interesai, susiję su gyvenamuoju namu, esančiu (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Turto draudimo sutartis).

2024 m. sausio 13 d. kilo gaisras, per kurį sudegė draudimo vietoje stovėjęs garažas ir apdegė bei aprūko gyvenamojo namo patalpos. 2024 m. sausio 15 d. apie įvykį buvo informuotas draudikas, gauto pranešimo apie įvykį pagrindu jis pradėjo žalos administravimą (žalos byla Nr. 24/220-00256).²

2024 m. sausio 20 d. draudikas apžiūrėjo sugadintą turta, sugadinimus užfiksavo nuotraukose ir surašė turto apžiūros akta, jame nurodė apžiūros metu nustatytus sugadinimus. Apžiūros metu pareiškėjas taip pat pateikė draudikui statybų bendrovės UAB „Stoglangis“ (toliau – statybų bendrovė Nr. 1) 2024 m. sausio 19 d. parengtą lokalinę sąmatą, kurioje nurodyta, kad gyvenamojo namo atstatymo (remonto) darbai be PVM kainuotų 58 994,68 Eur.

Vykdydamas žalos administravimo procedūrą draudikas kreipėsi į žalų reguliavimo bendrovę UAB „SMART CLAIMS“ (toliau – žalų reguliavimo bendrovė) dėl namo remonto darbų sąmatos parengimo. Žalų reguliavimo bendrovės ekspertas 2024 m. vasario 20 d. parengė remonto sąmatą, kurioje nurodyta, kad gyvenamojo namo atkūrimo (remonto) kaina be PVM yra 89 867,72 Eur, o tiesioginės išlaidos (remonto kaina be pridėtinių išlaidų, pelno ir PVM) sudaro 79 468,81 Eur.

Pareiškėjui neišreiškus pageidavimo atlikti remonto darbus ir draudimo išmoką mokėti padengiant faktines remonto išlaidas, draudikas išmokėjo naudos gavėjui – akcinei bendrovei Šiaulių bankui – 78 468,81 Eur draudimo išmoką, atitinkančią žalų reguliavimo bendrovės apskaičiuotas tiesiogines remonto išlaidas.

2024 m. gegužės 6 d. pareiškėjas pateikė draudikui pretenziją dėl draudimo išmokos dydžio ir nurodė su ja nesutinkąs. Pareiškėjas teigė žalų reguliavimo bendrovės sąmatoje radęs daug netikslumų ir dėl to savo iniciatyva kreipėsi į statybos skaičiuojamosios kainos nustatymo specialistą – ekspertą Y. Y. (toliau – ekspertas). Šis parengė remonto sąmatą, kuri stipriai skiriasi nuo žalų reguliavimo bendrovės sąmatos. Kartu su pretenzija pareiškėjas pateikė eksperto parengtą remonto sąmatą, kurioje nurodyta, kad gyvenamojo namo remonto kaina be PVM yra 121 330,71 Eur (tiesioginės išlaidos – 106 020,71 Eur). Pareiškėjas prašė draudiko atnaujinti žalos administravimą ir draudimo išmoką perskaičiuoti pagal eksperto parengtą sąmatą.

2024 m. birželio 21 d. rašytiniame atsakyme į pareiškėjo pretenziją draudikas nurodė, kad po konsultacijų su žalos reguliavimo bendrovės specialistais, žinančiais apdraustą objektą ir jo defektus, kilo abejonių, ar eksperto parengta remonto sąmata yra reali ir nebuvo pateikta

¹ Patvirtintų draudiko Valdybos 2023 m. sausio 24 d. nutarimu ir galiojančių nuo 2023 m. vasario 1 d.

² Dėl žalos garažui buvo pradėta antra žalos byla pagal kitą tų pačių šalių sudarytą draudimo sutartį, tačiau dėl joje priimtų sprendimų tarp šalių ginčo nekilo, todėl toliau šiame sprendime aptariama tik žala gyvenamajam pastatui.

turint tikslą dirbtinai padidinti nuostolius bei gauti didesnę draudimo išmoką, nes eksperto sąmatoje buvo nurodyta daug didesnė remonto kaina. Draudikas paaiškino, kad siekdamas visapusiškai teisingo nuostolių dydžio nustatymo kreipėsi į statybų bendrovę UAB „HSC Baltic“ (toliau – statybų bendrovė Nr. 2) dėl realios rangos darbų kainos nustatymo. Statybų bendrovė Nr. 2 nustatė, kad gyvenamojo namo remontas be PVM kainuotų 93 248,60 Eur. Atsižvelgiant į tai buvo nuspręsta išmokėti papildomą 14 720,59 Eur draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal statybų bendrovės Nr. 2 nustatytos remonto kainos be PVM (93 248,60 Eur) ir išmokėtos draudimo išmokos (78 468,01 Eur) skirtumą, iš gautos sumos papildomai atėmus Turto draudimo sutartyje (draudimo liudijime) nurodytą 60 Eur besąlyginę išskaitą. Bendra draudimo išmoka siekė 92 188,60 Eur (93 248,60 Eur – 60 Eur besąlyginė išskaita).

Atsakyme į pareiškėjo pretenziją draudikas papildomai nurodė, kad pagal Taisyklių nuostatas pridėtinės išlaidos ir PVM dalis atlyginamos tik tada, kai įrodoma, jog šios išlaidos yra faktiškai patirtos ir turtas atstatytas. Draudikas nurodė, kad jeigu gaus faktinį remontą patvirtinančius duomenis, tai primokėsias statybų bendrovės Nr. 2 remonto sąmatoje nurodytą PVM dalį.

Draudiko galutinis sprendimas pareiškėjo netenkino, todėl šis kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti su draudiku kilusį ginčą ir įpareigoti jį papildomai išmokėti 12 772,11 Eur draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal eksperto sąmatoje nurodytų tiesioginių remonto išlaidų (106 020,71 Eur) ir draudiko išmokėtos draudimo išmokos (prie jos pridėjus 60 Eur besąlyginę išskaitą) (93 248,60 Eur) skirtumą. Jokių naujų, draudikui teiktoje pretenzijoje nenurodytų tokių reikalavimą pagrindžiančių motyvų pareiškėjas kreipimesi nenurodė.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė su jam keliamu reikalavimu nesutinkąs. Draudiko teigimu, draudimo išmoka buvo apskaičiuota pagal realų statybų bendrovės Nr. 2 pasiūlymą, be to, nors išmokėta pagal Taisykles neįtraukiant PVM dalies, yra daug didesnė nei paties pareiškėjo pateiktoje statybų bendrovės Nr. 1 sąmatoje nurodyta remonto kaina su PVM (net ir įtraukus šioje sąmatoje nurodytą garažo remonto kainą). Kadangi eksperto sąmatoje nurodytos turto remonto kainos buvo labai didelės ir kardinaliai skyrėsi nuo nustatytų žalų reguliavimo bendrovės, buvo nuspręsta kreiptis į statybų bendrovę Nr. 2, nustačiusią kainą, už kurią ji realiai galėtų atlikti remonto darbus, būtent pagal šios bendrovės pateiktą sąmatą draudimo išmoka buvo perskaiciuota. Dėl to buvo išmokėta papildoma draudimo išmoka. Draudiko teigimu, statybų bendrovės Nr. 2 sudaryta sąmata yra tiksliausia, nes ši bendrovė gali realiai atlikti rangos darbus. Eksperto sąmata, kuria pareiškėjas prašo vadovautis, stipriai skiriasi nuo kitų trijų žalos administravimo metu gautų sąmatų, abejotina, ar ja iš tiesų siekiama nustatyti realią remonto kainą. Draudiko vertinimu, remdamasis eksperto sąmata, pareiškėjas tiesiog siekia gauti kuo didesnę draudimo išmoką, o ne tokią, kurios pakanka turtui suremontuoti.

Draudikas taip pat nurodė, kad, pagal Taisyklių sąlygas, sugadintas turtas privalo būti atstatomas bei remontuojamas ar įsigyjamas ekonomiškiausiu būdu, o nuostolis už turto remonto ar atstatymo išlaidas apskaičiuojamas pagal faktines išlaidas. Turto neremontuojant – nuostolis apskaičiuojamas pagal draudiko sudarytą arba su draudiku suderintą sąmatą. Anot draudiko, pareiškėjo siekis gauti ne faktinę turto remonto kainą atitinkančią, o kuo didesnę išmoką nėra suderinamas su Taisyklių nuostatomis, nes turtas realiai gali būti suremontuotas daug pigiau, nei nurodo pareiškėjas. Draudikas teigia teisėtai ir pagrįstai nesivadovavęs pareiškėjo pateikta remonto darbų sąmata, nes turto atkūrimo iki prieš įvykį buvusios būklės reali kaina yra mažesnė.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių nesutarimas kilo dėl draudimo išmokos, atlyginančios namui padarytą žalą, dydžio.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina nustatyti, ar draudiko sprendimas draudimo išmoką apskaičiuoti pagal statybų bendrovės parengtą remonto sąmatą atitinka šalių sudarytai sutarčiai taikytinų Taisyklių nuostatas.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta draudimo sutarties samprata: draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

CK 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja teisės aktams. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (CK 6.189 straipsnio 1 dalis). CK 6.38 straipsnyje įtvirtinti prievolių vykdymo principai įpareigoja sutarties šalis savo prievolės vykdyti sąžiningai, tinkamai, pagal įstatymų ar sutarties nurodymus, o kai tokių nėra – vadovaujantis protingumo kriterijais. Be to, kiekviena šalis turi atlikti savo pareigas kuo ekonomiškiau ir vykdydama prievolę bendradarbiauti su kita šalimi (šalių pareiga kooperuotis).

Pažymėtina, kad šalių sudaryta Turto draudimo sutartis yra savanoriška. Vadovaujantis Civilinio kodekso 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu, draudikas tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiama draudimo apsauga. Kasacinis teismas yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas ir sąlygas. Draudimo apsauga ir jos teikimo sąlygos nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, kurios laikomos standartinėmis draudimo sutarties sąlygomis, paprastai taikomomis visiems draudėjams, sudarantiems atitinkamos draudimo rūšies sutartį su tuo pačiu draudiku, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose. Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudimo taisyklėse įtvirtinti draudžiamųjų bei nedraudžiamųjų įvykių sąrašai, ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtos draudimo rizikos laipsnį.³ Draudimo taisyklėse taip pat įtvirtinama nuostolių nustatymo tvarka, draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarka bei terminai ir kitos Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 92 straipsnio 1 dalyje nurodytos draudimo sutarties sąlygos.

Kaip minėta pirmiau, tarp šalių nekilo ginčo dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju, tačiau jos nesutaria dėl draudimo išmokos dydžio, todėl toliau aptariamos šalių sudarytos Turto draudimo sutarties nuostatos, reglamentuojančios draudimo apsaugą ir draudimo išmokos apskaičiavimo tvarką, bei vertinami ginčo šalių pateikti duomenys, kuriais jos grindžia savo reikalavimus ir atsikirtimus.

Taisyklių, kurios taikytinos šalių sudarytai Turto draudimo sutarčiai, 11 skyriuje yra nustatyta nuostolių ir draudimo išmokos apskaičiavimo tvarka. Iš šalių sudarytos Turto draudimo sutarties sąlygas apibrėžiančio draudimo liudijimo matyti, kad pareiškėjo interesai, susiję su gyvenamuoju namu, buvo apdrausti atkuriamąja verte, o pagal Taisyklių 11.7 papunktį, turto, apdrausto atkuriamąja verte, nuostolių dydis yra: 1) jei turtas sugadintas – remonto išlaidos, bet ne daugiau nei tokio paties turto įsigijimo kaštai prieš pat įvykį (11.7.1 papunktis); 2) jei turtas sunaikintas ar netektas – analogiško pastato (pastato elementų (įrenginių) įprasta tai vietai atstatymo vertė ir analogiškų namų turto daiktų atkuriamoji vertė prieš pat įvykį, išskaičiuavus išlikusio turto (liekanų) vertę (11.7.2 papunktis).

Pagal Taisyklių 11.10 papunktį, pastatas, apdraustas atkuriamąja verte, turi būti suremontuotas, atstatomas per 2 metus po draudžiamąjį įvykį. Priešingu atveju nuostoliai apskaičiuojami ir draudimo išmoka mokama remiantis likutine verte. Numatytas 2 metų turto atstatymo terminas gali būti pratęstas iki 5 metų tik esant objektyvioms priežastims ar dokumentais pagrįstoms aplinkybėms, taip pat tik atskiru draudiko ir draudėjo susitarimu.

Pagal Taisyklių 11.14 papunktį, išlaidos, skirtos papildomoms medžiagoms ir mechanizmams, sezoniniams ir specifiniams darbams, papildomam darbo užmokesčiui,

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

socialiniam draudimui ir pelnui, taip pat statybvietsės ir pridėtinės išlaidos į nuostolių sumą įtraukiamos tik tais atvejais, kai apdraustas turtas yra faktiškai suremontuojamas ar atstatomas ir šios išlaidos faktiškai yra patiriamos.

Pagal Taisyklių 11.15 papunktį, pridėtinės vertės mokestis (PVM) į nuostolių sumą įskaičiuojamas tik tais atvejais, kai apdraustas turtas yra faktiškai suremontuojamas ar atstatomas ir šis mokestis yra sumokamas. PVM nėra atlyginamas, jeigu draudimo išmokos gavėjas turi teisę į PVM atskaitą (teisę susigražinti PVM iš valstybės biudžeto).

Taisyklių 11.17 papunktyje nustatyta, kad turtas turi būti atstatomas, remontuojamas ar įsigyjamas ekonomiškiausiu būdu ir privaloma su draudiku suderinti statybinę organizaciją, sąmatas prieš pradėdant remonto, statybos darbus ar kitus turto atstatymo darbus, o pagal Taisyklių 11.18 papunktį, nuostolis už turto remonto ar atstatymo išlaidas apskaičiuojamas pagal faktiškai patirtas išlaidas, o jei turtas neremontuojamas – pagal draudiko sudarytą ar su draudiku suderintą sąmatą.

Pagal Taisyklių 11.19 papunktį, remiantis nuostolių suma ir apskaičiuojant draudimo išmoką, be kita ko, pritaikomas atitinkamos žalos ar turto grupės draudimo išmokos limitas, nustatytas Taisyklių I skyriaus Lentelėse Nr. 1, Nr. 2 ir Nr. 3, iš nuostolių sumos atimama draudimo išskaita, yra išskaičiuojamos draudimo įmokos, kurių mokėjimo terminas yra suėjęs, o jeigu dėl draudžiamojo įvykio turto nebeliko – iš draudimo išmokos išskaičiuojamos visos nesumokėtos draudimo įmokos, neatsižvelgiant į jų mokėjimo terminus (11.9.1–11.9.3 p.). Taigi, draudimo išmoka apskaičiuojama atsižvelgiant į nuostolių dydį, papildomai atsižvelgiant į Taisyklių 11.19 papunkčio sąlygas (šiuo atveju buvo išskaičiuota tik 60 Eur besąlyginė išskaita).

Lietuvos banko vertinimu, bylos duomenys patvirtina draudiko poziciją, jog apgadinto namo remontas gali būti atliktas už daug mažesnę, nei nurodyta pareiškėjo pateiktoje eksperto sąmatoje, kainą, o draudimo išmoka buvo apskaičiuota nepažeidus šalių sudarytos Turto draudimo sutarties nuostatų. Tokią išvadą suponuoja toliau pateikiamas bylos duomenų vertinimas.

Visų pirma pažymėtina, kad kilus šalių nesutarimams buvo parengtos keturios to paties turto atstatymo (remonto) sąmatos: 1) pareiškėjo iniciatyva dar prieš draudiko atstovų atliktą turto apžiūrą statybų bendrovė Nr. 1 parengė sąmatą, kurios suma – 57 831,92 Eur be PVM; 2) draudiko užsakymu žalų reguliavimo bendrovė parengė sąmatą, kurios suma – 89 867,72 Eur be PVM; 3) pareiškėjo pavedimu ekspertas parengė sąmatą, kurios suma – 121 330,71 Eur be PVM; 4) draudiko užsakymu statybų bendrovė Nr. 2 parengė sąmatą, kurios suma – 93 248,60 Eur be PVM.

Svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad dvi (pirmąją ir paskutinę remonto sąmatas) parengė realiai statybos paslaugas rinkoje teikiančios bendrovės (statybų bendrovė Nr. 1 ir Nr. 2) ir draudiko užsakymu parengta remonto sąmata (93 248,60 Eur) buvo daug didesnė nei parengta pareiškėjo iniciatyva (57 831,92 Eur). Kitos dvi remonto sąmatos, pateiktos žalų reguliavimo bendrovės ir eksperto, yra labiau teorinio pobūdžio, byloje nėra duomenų apie tai, kad žalų reguliavimo bendrovė ar ekspertas faktiškai teiktų statybos rangos paslaugas ir galėtų realiai juos atlikti sąmatose nurodytomis kainomis. Lietuvos banko vertinimu, byloje esant realių statybos bendrovių, galinčių atlikti statybos darbus, parengtoms sąmatoms ir nesant duomenų, suteikiančių pagrindo abejoti jose nurodyta darbų apimtimi, technologijomis ar kainomis, būtent jos laikytinos objektyvesniu žalos dydį ir realią turto atkūrimo (remonto) kainą pagrindžiančiu įrodymu. Šiuo atveju, kaip minėta, draudikas vadovavosi statybos bendrovės Nr. 2 parengta sąmata ir draudimo išmoką išmokėjo pagal joje nurodytą remonto kainą be PVM, iš jos atimdamas Turto draudimo sutartyje (draudimo liudijime) nurodytą 60 Eur besąlyginę išskaitą, t. y. pasirinko išmoką apskaičiuoti pagal visų žalos administravimo duomenų pagrindą parengtą ir pareiškėjo interesus labiau atitinkančią statybos bendrovės Nr. 2 sąmatą, kuri, Lietuvos banko vertinimu, yra patikima ir nenuginčyta.

Antra, akcentuotina tai, jog pareiškėjas nei draudikui, nei Lietuvos bankui nenurodė jokių argumentų, kurie suteiktų pagrindo abejoti statybų bendrovės Nr. 2 parengtos sąmatos, atitinkamai ir draudimo išmokos teisingumu ir objektyvumu. Nors pretenzijoje draudikui pareiškėjas nurodė žalų reguliavimo bendrovės sąmatoje nustatęs neatitikimų, tačiau nenurodė kokių, o kreipimesi į Lietuvos banką, iš esmės ginčydamas jau ne žalų reguliavimo bendrovės, o statybų bendrovės Nr. 2 parengtą sąmatą, taip pat nenurodė jokių minėtos sąmatos požymių, kurie suteiktų pagrindą ja abejoti ar laikyti nepatikima, tiesiog pateikė reikalavimą vadovautis eksperto sąmata, kurioje yra nurodyta didesnė remonto kaina. Taigi, iš bylos duomenų galima spręsti, kad pareiškėjas iš esmės pageidauja didesnės, eksperto sąmatos pagrindu apskaičiuotos

draudimo išmokos, jis neginčija kitose sąmatose nurodytų darbų apimties ar įkainių ir nepateikė jokių duomenų, kurie leistų teigti, kad būtent eksperto, o ne statybų bendrovės Nr. 2 parengtoje sąmatoje nurodyta namo remonto kaina labiau atitinka Taisyklėse nustatytus draudimo išmokos apskaičiavimo principus.

Galiausiai, pažymėtina, kad draudiko išmokėta draudimo išmoka yra didesnė nei visose keturiuose pirmiau minėtose remonto sąmatose (kurių dvi yra parengtos pareiškėjo, o kitos dvi – draudiko užsakymu) nurodytų kainų be PVM (net ir nemažinant šitų sumų kitomis pridėtinėmis išlaidomis, kurios pagal Taisyklės paprastai nėra atlyginamos) vidurkis (90 569,74 Eur), o tai, atsižvelgiant į bylos duomenų visumą ir pirmiau nurodytus šio sprendimo motyvus, taip pat patvirtina, kad draudiko nustatytas nuostolio dydis ir jį atlyginanti draudimo išmoka yra pakankami sugadinto turto atkūrimui iki prieš įvykį buvusios būklės ir atitinka realų rinkoje vyraujančių remonto kainų lygį.

Taigi, Lietuvos banko vertinimu, statybų bendrovės Nr. 2 sąmatoje nurodyta suma be PVM, pagal kurią buvo apskaičiuota draudimo išmoka, yra pakankama turtui suremontuoti. Draudiko pasirinktas draudimo išmokos apskaičiavimo metodas atitinka Taisyklėse nustatytas nuostolio ir draudimo išmokos apskaičiavimo taisykles, Taisyklių 11.17 papunktyje įtvirtintą ekonomišką turto atkūrimo principą ir Civiliniame kodekse įtvirtintus sutarčių sąžiningo ir ekonomišką vykdymo reikalavimus. Vien tik tai, kad ekspertas numatė didesnę turto remonto kainą, nereiškia, kad jis negali būti suremontuotas ekonomiškiau būdu, ypač kai tokią aplinkybę patvirtina statybų paslaugas faktiškai teikiančios statybų bendrovės Nr. 2 nurodyta remonto kaina. Toks vertinimas atspindi ir turto draudimo sutarties, kaip nuostolių draudimo sutarties, tikslą – atlyginti dėl draudžiamojo įvykio atsiradusius nuostolius, grąžinant asmenį, kurio interesai buvo apdrausti, į iki draudžiamojo įvykio buvusią padėtį.

Apibendrinant Lietuvos banko nustatytas aplinkybes ir vadovaujantis įrodymų visumos vertinimu, darytina išvada, kad draudiko apskaičiuota ir išmokėta draudimo išmoka atitinka šalių sutartas ir Turto draudimo sutartyje įtvirtintas sąlygas, todėl pareiškėjo keliamas reikalavimas dėl papildomos draudimo išmokos yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis